

[Wilhelm]

tydelig mindre konkret, og det skyldes bl.a. oplægget. Som justitsministeren har konstateret, blev hr. Bernhard Baunsgaards beslutningsforslag enstemmigt vedtaget her i salen, og det sted, synes jeg, er temmelig beskrivende for situationen. Den barske opinion, som hr. Bernhard Baunsgaard taler om at man bliver bebrejdet at man står sammen med, Scientology og Galebevægelsen, og jeg ved ikke hvad, stammer fra professor Villars Luns kronik, præcis den kronik, som hr. Bernhard Baunsgaard i sit beslutningsforslags bemærkninger henviste til som det, der kunne vise, i hvilken retning en revision af sindssygeloven skulle gå.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ak ja, sikke meget tid vi kan spille med at diskutere rent selvfølge ting. Hvis hr. Wilhelm tror, at jeg taler om en opinion herinde i salen, så tager hr. Wilhelm fejl. Det var ikke det, jeg henviste til. Næh, det var sådan, som diskussionen blev opfattet ude i befolkningen. Jeg gjorde opmærksom på, at det var vanskeligt at komme igennem, også fordi vi ramlede ind i den avisløse tid. Det, der er sket siden da, er et opinionsskifte ude i befolkningen, og det synes jeg vi alle sammen skal glæde os over.

Jimmy Stahr (S):

Jeg havde måske også lyst til at sige et og andet til hr. Bernhard Baunsgaard om det her, men jeg vil heller ikke koge mere suppe på den pølsepind. I stedet for vil jeg henvende mig til justitsministeren, der sagde, at han først ville lytte til debatten her, inden han tog stilling, hvad jeg udmærket forstår, med hensyn til kommissoriet og udvalget. Vi er enige i, at det udvalgsarbejde ikke skal tage for lang tid.

Jeg blev alligevel lidt usikker, da jeg hørte justitsministeren i anden omgang. I begyndelsen talte justitsministeren om, at udvalget skulle behandle retssikkerheden for sindslidende. Lidt senere talte justitsministeren om, at udvalget skulle behandle de områder, vi har drøftet her. Nu spørger jeg mig, om jeg måske ikke har hørt rigtigt efter i første omgang, og derfor vil jeg gerne i hvert fald have det klaret helt for mig. Hvad skal udvalget i store træk behandle? Jeg beder slet ikke om

et kommissorium. Jeg kan præcisere spørgsmålet: er det kun retssikkerheden for de sindslidende, justitsministeren tænker på? I så fald synes jeg, at det er lidt lidt at sætte udvalgsarbejdet i gang på. Jeg mener altså stadig væk, at man også burde undersøge andre ting, bl.a. det, jeg fremhævede, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi overhovedet skal have en særlovgivning om sindslidende. Det bør udvalget også kigge på.

Til hr. Wilhelm vil jeg sige, at det ikke er sådan, at jeg med den korte forberedelsestid kan sige præcist – det sagde jeg også i mit første indlæg – at socialdemokratiet går ind for, at der ikke skal være nogen lovgivning, men jeg kan forstå, at hr. Wilhelm heller ikke har forstået mig sådan.

Lizzie Lichtenberg (KF):

I 1938, hvor loven blev vedtaget, havde de konservative nogle særstandpunkter, og det er jo rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det først er i dag, man kan mærke, at det øvrige ting er enigt med os. Inkubationstiden har altså været 45 år, og det er vel så på tide, at man ser på det. Netop derfor har vi forventninger om, at den konservative justitsminister vil gennemføre de ting, som jeg påpegede i mit første indlæg, og som flere andre talere, inklusive ordføreren for forespørgerne, kom ind på.

Vi synes, det er et stort og alvorligt indgreb, der sker, og det har jo konsekvenser ikke bare for den sindslidende selv, men i allerhøjeste grad også for familien. Hvis man går tilbage til gammel lovgivning, så kan man se, at de, der først og fremmest var ansvarlige for de sindslidende – eller de »galind«, som det jo hed på gammelt dansk – var familie og frænder. Derfor tror jeg, at man netop gennem den decentrale organisation kan nå til en større accept og ikke mindst en større viden i lokalsamfundet, således at distriktspsykiatrien virkelig kan få den position, den bør have, inden for behandlingen af disse mennesker, der, som jeg påpegede før, er syge, det kan bare ikke ses på dem.

Jeg tror, at vi er på vej henimod den holdningsændring, flere andre ordførere har talt om, ikke mindst indenrigsministeren i hendes meget engagerede indlæg her. Jeg tror, at vi kommer langt med forebyggende behandling.